

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 214 (3464)

СУБОТА, 13 листопада 2004 року

ТВОРЧІ ЗВІТИ ОБЛАСТЕЙ

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Осяяли столицю самоцвіти срібної землі

Минулої неділі останніми прозвітували у Києві майстри мистецтв та художні колективи Закарпатської області. Власне, їм випала нелегка місія поставити крапку в цьому тривалому і наймасовішому Всеукраїнському культурно-мистецькому марафоні, який, до речі, розпочався ще у квітні минулого року. Їхній виступ певною мірою позначився б на загальному враженні від усіх звітів. І якою ж була та крапка?

(Закінчення на 3-й стор.).

Канадські парламентарії висловили власну думку про виборчий процес у нашій країні

Учора відбулася зустріч Першого заступника Голови Верховної Ради України Адама Мартинюка з делегацією сенату й парламенту Канади та Надзвичайним і Повноважним Послом Канади в Україні Ендрю Робінсоном. Адам Мартинюк поінформував гостей про суспільно-політичну ситуацію в країні між першим і другим турами президентських виборів, про роботу Верховної Ради і майбутнє політичної реформи.

Канадські колеги, у свою чергу, повідомили про резолюцію, яку вони прийняли після першого туру виборів Президента України. У ній, зокрема, зазначалося про невідповідність українських виборів певному комплексу демократичних критеріїв. Парламентарії особливо підкреслили, що цю резолюцію депутати прийняли одностайно. Це трапляється рідко і свідчить про серйозне занепокоєння всіх політичних сил Канади виборчим процесом в Україні. Члени делегації вже відвідали Херсон, Миколаїв і Одесу, де обговорили особливості українських виборів з представниками виконавчої влади.

Сторони висловили сподівання, що перебіг подій напередодні другого туру, голосування 21 листопада та остаточний підрахунок голосів не дадуть більше підстав для таких резолюцій. Водночас члени канадської парламентської делегації зазначили, що україно-канадські міжпарламентські відносини і надалі розвиватимуться.

Учора прощалися з Арафатом

За дорученням Президента України Леоніда Кучми Міністр закордонних справ Костянтин Грищенко вчора взяв участь у жалобній церемонії прощання з лідером Палестинської національної автономії Ясіром Арафатом.

Нагадаємо, що палестинський лідер помер у ніч на четвер у французькому військовому госпіталі «Персі» під Парижем. Його тіло доставили до Каїра, де відбулася офіційна церемонія прощання. Потім його перевезуть до міста Рамалли на Західному березі річки Йордан, де і поховають.

Арафат спочиватиме в соборній мечеті біля його резиденції в Рамаллі. Таке рішення прийняло палестинське керівництво після офіційного оголошення про смерть глави Палестинської автономії в Парижі.

Це поховання тимчасове. Згодом прах мають намір перенести на цвинтар біля мечеті Аль-Акса, третьої за значенням святині ісламу, розташованої у рідному місті Арафата — Єрусалимі.

Кажуть, що тіло лідера Палестини може бути поміщено в кам’яну труну, щоб у майбутньому його змогли перевезти до Єрусалима, де, як сподіваються палестинці, буде столиця їхньої незалежної держави.

Ясір Арафат, котрий протягом 40 років був символом боротьби палестинців за право на самовизначення, помер у віці 75 років, за офіційною версією, від відмови внутрішніх органів. Палестинська адміністрація оголосила 40-денну жалобу. Пам’ять Арафата шанують у секторі Газа і на Західному березі, у таборах біженців у Лівані та Йорданії.

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Віктор ВАСНЕЦОВ

(1848—1926 рр.).

Пісня радості й печалі (Сирин і Алконост) (1896 р.).

Державна Третьяковська галерея.

Полотно, олія.

Осінній призов: є можливість, але немає бажання

Учора 160 новобранців з почервонілими від холоду вухами і нервовими посмішками залишали плац київського збірного пункту. Вони йдуть служити в сухопутні війська Збройних сил України. Всього восени 2004 року з Києва повинні вирушити до війська близько двох тисяч хлопців зі столиці й області.

Сергієві 22 роки. До призову він працював водієм. Каже, до армії йти треба, але втрачати 1,5 року — не до душі. Хлопець стоїть у лавах таких само новобранців, як він, і все ще не втрачає надії, що до армії не потрапить. Не надихнула його ночівля на призовному пункті на нарах. Каже, годують, але це їсти не хочеться. Єдиний позитивний момент із усього цього він бачить у цікавих знайомствах.

Катерина Павлівна проводжає сина зі сльозами на очах. Розповідає, що її молодша дитина завжди була дуже хвороблива, в Олега проблеми із серцем. Однак це не зупинило лікарів військової медкомісії від вердикту: до служби придатний. І хоча в киянина Олега Кравченка четвертий ступінь обмеження за здоров’ям, завтра він може одягти кирзові чоботи. Мама каже: коли сина відправлять до війська, вона зробить усе можливе, щоб повернути його додому. За її словами, вона не може відкупити сина від армії, в неї немає таких грошей.

— Та й за що я повинна платити, якщо моя дитина дійсно хвора! Я не уявляю, як він служитиме.

Військові кажуть, останнім часом справді є проблема зі здоров’ям новобранців. Однак нині багато юнаків хочуть іти служити до армії, але вже сьогодні по Києву й області 3—5 відсотків таких, котрі ухиляються. Оцінювати їх дії будуть правоохоронні органи.

...А на плацу перед замерзлими новобранцями махали руками і ногами бійці спецпідрозділу МВС України «Барс». Вочевидь, їхній зразково-показовий виступ — демонстрація силових прийомів під музику Бутусова — мав підняти бойовий дух молодого поповнення. Саме такого рівня майстерності вони мусять досягти за 1,5 року.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У НОМЕР

Колись відкривали дитсадки, тепер — будинки престарілих

Будинок-інтернат для людей похилого віку та інвалідів відкрито в Горлівці Донецької області. Його мешканцями вже стали 145 осіб. Із введенням другої черги будинку тут знайдуть притулок 250 літніх людей. Із 24 мільйонів гривень, передбачених на будівництво, освоєно 17 мільйонів. У інтернаті одно-, дво- та тримісні номери із сучасними зручностями. Утримання одного підопічного обійдеться у 600 гривень на місяць. При цьому з пенсії ветеранів вираховуватимуть 75 відсотків, а решту видаватимуть на руки.

Водночас, за словами голови Донецької обласної держадміністрації Анатолія Близнюка, у черзі на проживання в таких закладах в області стоять 600 осіб. Тому наступним кроком буде відкриття аналогічного будинку, двадцятого на Донеччині, у Красному Лимані. Передбачається, що це станеться у травні наступного року, **передає наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

Овочевий рекорд

За рекордом зерновим (валовий збір — понад 3,6 мільйона тонн) трудівники Одещини встановили рекорд овочевий: зібрано понад 600 тисяч тонн овочів, що на 145 тисяч тонн більше, ніж торік. Це дасть змогу забезпечити потреби області у вітамінній продукції і поділитися нею з північнішими регіонами. Особливо щедрі плантації в придністровських Біляївському та Овідіопольському і в придунайських Ізмаїльському та Кілійському районах, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

Особливий режим для шахт

У ці дні вугільні підприємства Луганської області працюють у локальному особливому режимі. Такий захід почасти продиктований нестабільними погодними умовами міжсезоння. Керівники стурбовані роботою шахт, де вугільні пласти схильні до самозаймання і де можливі викиди породи й газу.

Не обійшлося і без надзвичайних ситуацій. 991 гірник перебував під землею, коли відключилася електропідстанція «Молодогвардійська», що живить більш як десять вугільних підприємств ВАТ «Краснодонвугілля». План ліквідації аварії спрацював миттю: протягом 30 хвилин шахтарів було виведено з підземних гірничих виробок до повітроподавальних стволів, а коли з’явилася напруга — піднято на поверхню, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

Вибори-2004

Прем’єр-міністр України, кандидат у Президенти Віктор ЯНУКОВИЧ закликав працівників правоохоронних органів зробити все, щоб голосування в другому турі виборів пройшло без ексцесів.

***

Сьогодні кандидат у Президенти Віктор ЮЩЕНКО в рамках предвиборчого туру планує відвідати Харків, а завтра — Херсон. Імовірно, до Херсона прибудуть також лідер СПУ Олександр Мороз і голова Партії промисловців і підприємців Анатолій Кінах.

***

Під час другого туру виборів Президента України опитування в рамках проекту «Національний екзит-пол-2004» проведуть дві соціологічні організації — Київський міжнародний інститут соціології (КМІС) та Український центр економічних і політичних досліджень ім. Олександра Разумкова. Екзит-пол здійснюватимуть за методикою таємного анкетування.

***

Правоохоронці спостерігатимуть за громадським порядком під час другого туру президентських виборів «за допомогою відеокамер». Про це повідомив перший заступник міністра внутрішніх справ України, начальник ГУБОЗ МВС України Михайло Манін.

***

27 депутатів Дніпропетровської міської ради ініціюють скликання позачергової сесії. Мета — дати оцінку діям органів місцевої влади щодо організації виборів Президента в обласному центрі, зокрема щодо складання списків виборців. Адже права голосу було позбавлено майже десять відсотків жителів міста.

***

П’ять загальнонаціональних телеканалів — «ICTV», «СТБ», «Новий», «Тоніс» і «5-й канал» — заявили про готовність до проведення теледебатів між кандидатами в Президенти України Віктором ЮЩЕНКОМ і Віктором ЯНУКОВИЧЕМ.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

ПОГОДА

У вихідні в Україні, крім східної частини та Криму, дощі, на заході з мокрим снігом. Температура вночі — 4—9 градусів тепла, вдень — +8—13. 15 листопада очікується погіршення погоди: сильні опади з подальшим зниженням температури — вночі від 2 градусів тепла до 4 морозу, вдень — від 0 до +6.

Я ВАМ ПИШУ

Дякую за цікаву газету

Шановні працівники «Голосу України», дякую вам за цікаву газету. В ній є статті про політику, на сімейну тему, гумористичні розповіді — усе, що потрібно нам, людям похилого віку.

Мені 86 років, але серед усіх газет я із задоволенням віддаю перевагу «Голосу України». Бажаю вам міцного здоров’я, благополуччя, удач.

Любов ГАРМАШ.

Вінниця.

Президент України Л. Кучма звільнив 11 голів райдержадміністрацій

ПОЛІТИКА

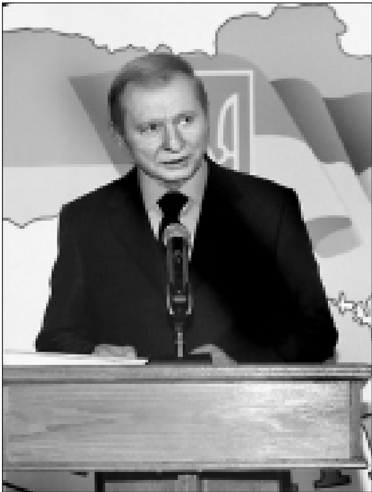
Про «Україну», консолідацію й інавгурацію

У другому турі президентських виборів Віктора Ющенка та Віктора Януковича розділятиме невеликий відсоток голосів, сказав Президент України Леонід Кучма на презентації свого фонду «Україна» та книги «Своїм шляхом».

Коментуючи підсумки першого туру, він відзначив, що нині в Україні переконалися в існуванні «потужної опозиційної сили», яка могла визріти лише в умовах демократії. Водночас гарант Конституції занепокоєний тим, що виборча кампанія не сприяє консолідації українського суспільства і країна розділена на дві частини. Він вважає, що нині «йде боротьба не на життя, а на смерть». Однак, за його словами, такий поділ — неприродний.

З огляду на це він заявив про необхідність послідовності соціально-економічного та зовнішньополітичного курсу країни. «На жаль, — зазначив глава держави, — через меркантильність деяких політиків на задній план відсунуто політичну реформу». Однак запевнив, що його фонд активно підтримуватиме внесення конституційних змін.

Л. Кучма пообіцяв передати свої повноваження переможцю виборів наступного дня після оголошення результатів голосування і просить, щоб не зволікали з інавгурацією.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

На церемонії презентації фонду були присутні Голова Верховної Ради Володимир Литвин, урядовці, народні депутати, бізнесмени, діячі культури та науки.

* * *

Учора російський та український президенти бачилися вдруге за останні три тижні. Цього разу зустріч почалася в краснодарському порту «Кавказ» (Росія), а завершилася в Криму. Прес-служба Володимира Путіна повідомила про його робочий візит до України, але ані мету, ані програму перебування «не розсекретила». Не мали такої інформації і в прес-службі його українського колеги.

Оглядачі відзначають, що така активність глави сусідньої держави в передвиборний період може розцінюватись як втручання у внутрішні справи України. Втім напередодні останньої зустрічі Леонід Кучма пообіцяв журналістам, що не обговорюватиме з Володимиром Путіним хід виборів. «Ми не будемо там перед вами говорити про вибори в Україні — якщо ви не будете задавати питання, — сказав Кучма журналістам після презентації свого фонду. — Будемо говорити про сьогодення і завтрашній день. А це економіка. А вона рухається такими темпами, що я можу висловити лише задоволення».

За його словами, цього разу буде підписано угоду про поновлення залізничного порому між Україною і Росією, між Кримом і Кавказом. «Цей пором перестав працювати ще за радянських часів. І ми вклали в Керч 5 мільйонів доларів, щоб відкрити цей шлях», — пояснив Леонід Кучма.

Як повідомляє «Українська правда», також у п'ятницю очікувалося підписання угоди про реконструкцію залізниці і початок швидкісного руху між Києвом та Москвою. «У серпні наступного року ми повинні зробити цю реконструкцію і запустити перший паровоз», — зазначив український Президент. Також, за словами Кучми, у візиту Путіна є «моральний аспект» — можливість відвідати дітей з Беслана, які відпочивають в «Артеку».

ФОРУМИ

Єдиному простору — єдині податки

Для України курс на інтеграцію в Європу залишається пріоритетом. Але економіка країни в даний момент до цього не готова. На думку Першого віце-прем'єр міністра Миколи Азарова, досягти необхідного рівня нам допоможе участь у проекті Єдиного економічного простору (ЄЕП) у рамках четвірки — Україна, Росія, Казахстан і Білорусь. Про це він заявив на відкритті міжнародної науково-практичної конференції «Єдиний економічний простір: сутність, проблеми і механізми реалізації», що відбулася в Національній академії Державної податкової служби України.

Микола Азаров

Метою форуму були розробка і наукове обгрунтування конкретних кроків, спрямованих на створення ЄЕП. Учасники конференції обговорили проблеми і перспективи формування нової економічної структури. Серед механізмів реалізації було названо питання розвитку правової бази. Зокрема, проблеми оподаткування.

З доповіддю на цю тему виступив глава Державної податкової адміністрації України, доктор економічних наук, професор Федір Ярошенко. Він зазначив, що практичний зміст створення ЄЕП — в організації ефективної роботи бізнесструктур. Але може виникнути ситуація, коли конкретний суб'єкт підприємницької діяльності намагатиметься «уникнути контакту» з податковими службами всіх чотирьох країн. У зв'язку з цим особливу важливість має уніфікація законодавств, надто у сфері оподаткування.

Ф. Ярошенко підкреслив, що сьогодні більшість підприємців хоче легально платити податки. «Наше завдання і завдання наших колег — створити умови, сприятливі і для українського, і для російського, казахського і білоруського бізнесу. Для нас дуже важливе створення єдиного інформаційного простору у сфері оподаткування і системи спільного аудита підприємств, що працюють у рамках створюваної структури», — наголосив глава ДНАУ.

Федір Ярошенко

На сьогодні податкові законодавства страждають «строкатістю». Тому важливо не допустити перетікання фінансових ресурсів з однієї країни в іншу. Цей чинник було враховано, наприклад, під час прийняття закону про оподаткування фізичних осіб. Керівник податкової адміністрації вбачає завдання свого відомства в гармонізації законодавчого поля і застосуванні єдиних підходів у цій сфері в Україні, Росії, Казахстані і Білорусі.

Артем ДМИТРЕНКО.
Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

У Києві двоє працюють, один — без роботи

Київська міська рада затвердила програму «Зайнятість населення на 2005—2008 роки»

Документ передбачає соціальний захист безробітних, підвищення якості та збільшення кількості робочої сили. Нині динаміка досить позитивна: за дев'ять місяців 2004 року створено 28 тисяч нових робочих місць. Загальноміський банк вакансій становить більш як 26 тисяч, з яких понад дві третини — із зарплатою, вищою за прожитковий мінімум.

Інформуючи журналістів Київського прес-клубу, заступник директора столичного центру зайнятості Ліна Боримська сказала:

— Зростає попит на раніше непрестижні інженерно-технічні та робітничі спеціальності. Молоді люди переважно хотіли б бути менеджерами та юристами, але ринок праці динамічної економіки Києва потребує сьогодні інженерів-технологів, інженерів-механіків з оплатою не нижче середньої по Києву. Оплата ця, середньостатистична, в Києві перевищує тисячу гривень. А тому до «непрестижних» спеціальностей автоматично потрапляють медики, освітяни, працівники соціальної сфери, у яких зарплата далека від цього рівня.

Щоб якось заохотити фахівців цієї сфери, а особливо молодь, яка обирає професію, міськрада розробляє схеми додаткових матеріальних стимулів. Наприклад, забезпечити лікарів і вчителів пільговим житлом, що, як відомо, для них є найболючішою проблемою.

Для «важких підлітків» при інтернатах передбачається організувати невеликі цехи, щоб випускник разом з атестатом міг отримати трудову книжку.

Програмою регламентується і таке: найманий працівник у тижневий термін має укласти і зареєструвати договір з роботодавцем. Це дасть змогу контролювати процеси зайнятості у столиці, яка нині становить 64 відсотки. Це — найкращий показник в Україні.

Максим КАРАСЬ.

«Обридло пиляти кайдани манікюрною пилкою»

СВОБОДА СЛОВА

В інтерв'ю газеті «День» президент НТКУ Олександр Савенко якось зазначив, що його авторська програма «ЧетверТа влада» — «це не «мордобій», а цікава дискусія з проблем медіа-простору і суспільства». Остання, позавчорашня, передача за рівнем «цікавої дискусійності» нагадала, як модно казати, «ремейк» призабутого методу соцреалізму: конфлікт прекрасного з просто хорошим.

Товариство сановитого (за посадами і зовнішнім виглядом) панства зачепило найгострішу позицію медіа-простору і суспільства — свобода слова й цензура. За цитатою з темника, «тема важлива і актуальна». Особливо в контексті демаршу групи журналістів з провідних телеканалів, яким «обридло пиляти кайдани манікюрною пилкою», і вони вдалися до публічного спротиву «рекомендаціям» Банкової. Голова Держкомітету з питань телебачення і радіомовлення Іван Чиж, президент Національної радіокомпанії Віктор Набруско, сам Савенко і запрошені «дискутанти» на кшталт найманого в Росії «знавця» українських реалій Дмитра Кисельова (для повного антуражу бракувало В'ячеслава Піховшека: він би дуже пасував до цієї компанії) мляво вели «конструктивну розмову», виступаючи чітко за чергою, наче учасники піонерського привітання районній партконференції. Керував цією «лінійкою» швидше не автор програми, а запрошений «гість» — керівник головного інформаційного управління АП Сергій Васильєв. Людина, якій слава і приписала унікальний винахід «безцензурного» слова — ті самі темники.

Втім, сам пан Васильєв скромно відмовився і від титулу «головного цензора країни», процитувавши частого гостя України Володимира Путіна: такі твердження — це «сапогі всмятку», і від унікальності свого витвору. Що тут поганого, дивується він, якщо до якось суспільно незначущої події зазначаємо: «коментарі відсутні...» На жаль, з учасників дискусії ніхто не поцікавився: чому саме в АП мають «фільтрувати» події і визначати, яка значуща, а яка прохідна. Чому Гавриша можна показувати, а Литвина, для прикладу, — зась.

Уже з перших хвилин «дебатів» з'ясувалося: цензури в нас немає, розцвітає незаангажоване слово, всі кандидати мають однаковий доступ до державних ЗМІ, де панує об'єктивність і професійні стандарти. Якщо і є непорядок у медіа-просторі — то тільки на так званих незалежних каналах.

— Хочеться повіситися, коли дивишся «5 канал», — обурився пан Кисельов. — Це не журналістика, а підривна діяльність... Це ж просто пропаганда. Коли суспільство руйнують брехнею — мені це не зрозуміло...

Звичайно, як зрозуміти, коли за брехню свої передач ніколи мотузку купити?

«А «Ера»! — продовжив перелік Васильєв, — а деякі газети? Опозиція написала підручник з екстремізму...» Пан Набруско в цьому місці аж сахнувся, наче вже прочитав інструктаж із застосування метальних «тупих» предметів. Цікавий суб'єкт для телекартинки. Начебто керує в нас радіо, але, мабуть, телевізор також вмикає — хоча б на себе поглянути. Не соромно перед домашніми та підлеглими — солідний чоловік, а по-дитячому заглядає до рота чиновника з Банкової і слухняно киває голівкою?

Одне слово, «конструктивний» сеанс завершився логічною нотою. Журналісти повинні владу любити, вищеперелічене панство слухати, народу розповідати, що визначає «редакційна політика». І, головне, не дратувати Дмитра Кисельова. А то ще до біса здійснить свою мрію, і будемо мати жертву «підривної діяльності». А він іноземець, між іншим. А це вже «сапогі не всмятку», а дуже навіть «вкрутую», як ми зрозуміло, напевно.

Що ж, «ЧетверТа влада» Олександра Савенка пасує інформаційній політиці іншої гілки влади. Не телевізійної. Це той випадок, коли Кисельов має рацію, кажучи про пропаганду. Брехню, перепрошую, яка хоче зруйнувати суспільство. Але, сподіваюсь, не встигне.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Нелегали, наркобізнес, брудні гроші...

В Україні осідають тисячі мандрівників з бідних країн, яким не вдалося перетнути кордон з державами ЄС. Хто має брати витрати на їхнє утримання та депортацію? Про це йшлося, зокрема, в Брюсселі на засіданні підкомітету з питань митниці, транскордонних відносин, боротьби з нелегальною міграцією, відмиванням грошей і наркобізнесом Комітету з питань співробітництва між Україною та Європейським союзом. Українську делегацію очолював заступник міністра юстиції В. Мармазов.

Як повідомив «Інтерфакс-Україна», сторони обговорили стан двосторонньої співпраці в рамках європейської політики сусідства, виконання плану дій ЄС у галузі юстиції та внутрішніх справ та питання оновлення графіка реалізації намічених заходів.

У центрі уваги учасників засідання була також ситуація, що склалася в Україні з так званою транзитною нелегальною міграцією.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Ціни у магазинах агітують краще за бадьорі рапорти

Політична орієнтація соціалістів, ПППУ, десятьох депутатів із групи «Центр» та трьох депутатів із НДП на лідера «Нашої України», певно, істотно вплине на розстановку політичних сил у ВР. Але чи виникне після виборів нова парламентська більшість, говорити рано.

Доля політреформи ще заплутаніша. Всі парламентські гравці — і провладні фракції, й опозиція, й Голова Верховної Ради Володимир Литвин — єдині лише в одному: доки не наберуться гарантованих щонайменше 300 голосів, виносити питання конституційних змін у сесійну залу не варто. Хоча комуністи та соціалісти обома руками за законопроект 4180, однак позиції деяких політичних важковаговиків поки що неоднозначні.

Лідер «Трудової України» заявив про готовність фракцій парламентської більшості голосувати за політреформу між першим і другим туром. Оскільки саме прийняття змін до Конституції, на його думку, може зняти напругу в президентських перегонах. І запропонував такий компроміс: проголосувати за політреформу нині, але ввести її в дію після парламентських виборів у 2006 році.

«Наша Україна», хоч і зобов'язалася в угоді з соціалістами проголосувати за проект конституційних змін, але на запитання «коли?» воліє не відповідати. Минулого понеділка планували провести черговий раунд переговорів лідерів фракцій і груп, однак доля політреформи, схоже, визначиться після 15 листопада.

Вівторковий день уряду, на якому Міністр соціальної політики та праці Михайло Папієв намагався зарядити сесійну залу оптимізмом щодо зарплат наших співгромадян, не дав конкретного результату. Постанову, в якій парламентський комітет пропонував розробити до 1 січня 2005 року графік повної ліквідації заборгованості у зарплаті та підняти з наступного року мінімальну платню до принаймні 70 відсотків прожиткового мінімуму, підтримали лише 98 народних обранців. Не захотіли депутати й «узяти до відома» інформацію уряду без жодної оцінки дій Кабміну. Певно, ціни у магазинах та на ринках, які щодня зростають, агітують краще за бадьорі рапорти.

Того ж дня Кабмін оприлюднив заяву, в якій звинуватив Верховну Раду у зриві бюджетного процесу. Однак розгляд Держбюджету-2005 у першому читанні проходив при порожній ложі уряду за участю шести фракцій та деяких позафракційних депутатів. Решта народних обранців — представників парламентсько-урядової коаліції — дружно залишили робочі місця. Але урядовці про це чомусь забули.

У народі в таких випадках щось говорять про хворy і здорову голови.

Юліана ШЕВЧУК.

Нудьгувати не доведеться

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 13-й тур.

«Ворскла-Нафтогаз» — «Таврія». 1:0. 6 000. Єпуряну, 33.

«Оболонь» — «Динамо». 0:7. 2 000. Клебер, 4, 12, Рінкон, 20(п), 37 (п), Родолфо, 25, Белькевич, 53, Шацьких, 66.

«Арсенал» — «Чорноморець». 2:1. 1 500. Мізін, 44, Ковальчик, 73 — Балабанов, 33. Вилучення: одесита Ващука (87, фол останньої надії).

«Металіст» — «Іллічівець». 1:0. 12 000. Селезньов, 26 (п). Вилучення: харків'янина Ібрагімова (90+1, два попередження).

«Кривбас» — «Волинь». 0:0. 10 000. Вилучення: Крашевський (90, два попередження) — Омоко (69, навмисний удар суперника, який не володів м'ячем).

«Шахтар» — «Закарпаття». 1:0. 20 500. Брандау, 83 (п).

«Металург» Зп — «Дніпро». 1:1. 4 500. Модебадзе, 70 — Костишин, 9.

«Борисфен» — «Металург» Д. 0:1. 1 500. Мендоса, 88.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	**11**	**0**	**2**	**24—6**	**33**
Динамо	**10**	**2**	**1**	**28—7**	**32**
Металург Д	**9**	**2**	**2**	**22—13**	**29**
Волинь	7	3	3	16—12	24
Металіст	6	2	5	17—17	20
Кривбас	4	6	3	12—11	18
Чорноморець	5	2	6	11—11	17
Іллічівець	4	5	4	21—18	17
Дніпро	4	5	4	16—18	17
Арсенал	4	5	4	15—18	17
Ворскла-Нафтогаз	3	2	8	6—15	11
Оболонь	2	5	6	7—17	11
Металург Зп	1	8	4	9—16	11
Закарпаття	2	4	7	9—16	10
Таврія	**2**	**3**	**8**	**10—17**	**9**
Борисфен	**0**	**6**	**7**	**5—16**	**6**

Лідер мав велику перевагу. Однак уникнув він очкових втрат завдяки, як на мене, дуже сумнівному пенальті, призначеному київським арбітром Сергієм Дзюбою у ворота ужгородців наприкінці матчу.

Динамівці легко переграли «Оболонь» і, звісно, заслуговують на похвалу. Але, погодьтеся, надто некоректні цифри висвічувалися на табло після фінального свистка. «Пивоварам» не позаздриш. Хоча якимись геть не агресивними були вони цього разу. Втім, що поробиш, різниця у класі цих команд коментарів не потребує.

Тепер у чемпіонаті настає тривала перерва — аж до 28 листопада. Однак упродовж цього часу про нудьгу нам годі й думати. Ми спостерігатимемо за виступом національної збірної проти турків (17 листопада у Стамбулі), а потім матчами-відповідями 1/4 фіналу Кубка України (19/20 листопада), поєдинками Ліги чемпіонів — «Динамо»— «Рома» (23 листопада), «Мілан» — «Шахтар» (24 листопада) і зустріччю Кубка УЄФА — «Дніпро» — «Аустрія» (25 листопада).

З піднесенням

Міні-футбол. Турнір команд ЗМІ на призи «Голосу України». Матч 1/2 фіналу. Вже на цій стадії зустрілися фіналісти двох попередніх турнірів —команди телеканалу «Інтер» та «Голосу України». Цього разу господарі діяли з особливим піднесенням і здобули переконливу перемогу — 9:1.

На знімку: група підтримки команди «Голосу України».

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Хочеться повіситися, коли дивишся «5 канал», — обурився пан Кисельов. — Це не журналістика, а підривна діяльність... Це ж просто пропаганда

ТВОРЧІ ЗВІТИ ОБЛАСТЕЙ

Осяяли столицю самоцвіти срібної землі

(Початок на 1-й стор.).

Перед початком звіту порівнюю їхню програму з іншими, і в мене напрошується закид режисерсько-постановочній групі: чи не проявила вона надмірну закоханість у свій регіон? Погляньмо разом. Пролог-оду «орлиному краю» назвали «Вас вітає Закарпаття». Виправдано, логічно. А далі — вокально-хореографічні композиції й пісні: «Легенда Карпат», «Рідний край», «Мелодії Тисянської долини»... Завершити цю низку творів про Закарпаття мала пісня «Золото Карпат». Мала, але вона не завершила...

На папері справді виразно помітна була перенасиченість творів про цей край. Який захоплює, вражає і надихає його постійних мешканців і тих, хто приїздить туди. Цей край справді вартий мистецької високості. Бо, як писав Максим Рильський, яке ж це слово приязне — «Карпати»! Отож не закидати треба, а дякувати багатьом митцям, що оспівують його. Керівникам закладів культури і мистецтв, художніх колективів, що плекають і зберігають притаманну саме йому дивовижну культуру, звичаї й обряди. І, мабуть, викликати заздрість у митців й аматорів усіх без винятку інших областей —також мальовничих і неповторних, що не створили стільки творів про них.

А що відбувалося на сцені поміж тими переліченими композиціями, піснями й танцями? За названим прологом слово надали Ужгородському симфонічному оркестру, який виконав «Святкову увертюру» Євгена Станковича і довів — йому під силу перлини світової симфонічної класики. Глядачі захоплено сприймали німецьку народну пісню «Дай мені, сестричко, руку», румунські мелодії й угорські візерунки.

Другий відділ концерту розпочався оригінальним номером — музичний твір Б. Сметани «Рондо» на трьох роялях чудово виконали шість викладачів Ужгородського музичного училища. Взагалі звучало багато справжньої, народної інструментальної музики (і що приємно — переважно місцевих композиторів) в обробці Віктора Теличка. Добре сприймався «Весняний вальс» за мотивами Й. Штрауса, «Ave verum corpus» В. Моцарта, естрадний блок-віночок «Талантів єдина родина» на музику багатьох композиторів.

У звіті прозвучало чимало пісень у виконанні солістів-вокалістів обласної філармонії, районних і селищних ансамблів. Цей концерт-звіт не схожий на жоден з інших областей. Він захоплював своєю пластикою, цілісністю. Цьому сприяло і скромне, але чудове оформлення сцени закарпатським пейзажем, а також картинами, що демонструвалися на відеоекранах.

У концерті було фактично два фінальні твори. Перший — «Молитва за Україну» на завершення першого відділення і «Заздоровна Україні» — наприкінці другого. Обидва твори глядачі слухали стоячи.

Була цілковита відповідність назві звіту «Самоцвіти срібної землі». А додати ще позолоти їм мала б пісня «Золото Карпат» у виконанні відомого Івана Поповича. Вона значилася в програмі, про участь у концерті цього співака повідомляв у своєму вступному слові перший заступник голови облдержадміністрації Степан Рибак. Та з невідомої причини Поповича не було у палаці «Україна». Не було заявленого в програмі і автора музики пісень «Золото Карпат» і «Троянди дарую тобі» Степана Гіги.

І такий подив чи несподіванка. Чомусь не було на звіті голови Закарпатської обласної державної адміністрації Івана Різака та голови обласної ради Миколи Андруся. Їх виручав Міністр культури і мистецтв Юрій Богуцький, який сказав чимало добрих слів про митців та аматорів Закарпаття, що їхній звіт останній і має бути яскравою квіткою в пишному букеті народних талантів України, створеному цією всеукраїнською мистецькою акцією.

Побажання міністра справдилися...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

Майбутніх Лобачевських готують у Севастополі

Одинадцатикласнику Олександрові Чукліну із Севастопольської школи-гімназії № 1 не було рівних серед учасників осінньої фізико-математичної олімпіади, що її ушосте проводив знаменитий Рішельєвський ліцей (Одеса). Олександра визнано абсолютним переможцем з математики. Перше місце посів теж севастополець — Михайло Чалий, одинадцатикласник приватної школи «Таврида». Своїми досягненнями переможці зобов’язані кандидатові фізико-математичних наук Вікторові Санникову (на рахунку його вихованців у МАН і не такі перемоги були: торік честь України в Японії на міжнародній олімпіаді з математики захищав підопічний Санникова севастополець Максим Кацев, що посів у Токіо друге місце).

Непогано виступили у змаганнях юних фізиків, ставши призерами олімпіади, учні тієї ж таки Севастопольської школи-гімназії № 1 Сергій Траньков (11 клас) і Дмитро Сичинський (10 клас).

В одеській олімпіаді взяли участь майже 200 старшокласників із 15 міст України та країн СНД, зокрема й 9 школярів із Севастополя.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

ФОТОФАКТ

Днями у Полтаві відзначали 35-річчя воєнізованої частини Українського нафтогазорозвідувального загону. Правонаступником її є нинішній Східний регіональний спеціалізований воєнізований аварійно-рятувальний загін (СР СВРЗ).

За час свого існування особовий склад загону більше тисячі разів виїжджав на ліквідацію ускладнень на різних свердловинах. Ліквідував 127 газонафтопроявлень та викидів, 76 палаючих і непалаючих нафтових та газових фонтанів на території України, а також сім надзвичайних складних аварій у кількох зарубіжних країнах, зокрема, в Афганістані, Польщі, В’єтнамі, Болгарії, Казахстані, Туркменистані.

На знімку: гасіння пожежі на одній із свердловин.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Чим стає глина в руках Антоніни

Антоніна Шігабієва працює ліпницею на заводі «Слобожанська будівельна кераміка» (Сумська область) майже десять років. Ліпить з червоної глини, без форм і лекал. Тому кожна робота — ексклюзив. Випалює їх також сама. З її рук виходять келихи, схожі на казкові замки, незвичайної краси речі, а це всього-на-всього, наприклад, горщики для квітів. Їх залюбки купують. Знають Антоніну не тільки в Україні — її декоративні твори прикрашають чимало закордонних інтер’єрів.

Встигнуть чи ні?

Представник ОБСЄ в Запорізькій і Дніпропетровській областях Денис П’ятигорець зазначає, що у зв’язку з оголошенням результатів першого туру виборів президента України, яке затяглося, в територіальних виборчих комісій залишається надто мало часу для внесення в списки нових даних і виправлення неточностей. На практиці це означає, що ОБСЄ сумнівається в тому, що територіальні виборчкоми встигнуть перевірити і виправити всі численні помилки у списках за два дні. Адже відповідно до затвердженого ЦВК календарного плану з підготовки повторного голосування з виборів президента України, до 13 листопада списки виборців мають бути передані тервиборчкомами в дільничні виборчкоми для загального ознайомлення, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Годувальницю — в подарунок

Наталя та Сергій Шарлаї із села Лісоводи Городоцького району виховують вісьмох дітей. Щоб на столі молодої сім’ї завжди були і молоко, і сметана, міжнародна благодійна фундація «Хайфер проджект Інтернешнл» подарувала їй корову. А загалом десятьом багатодітним сім’ям села зробили такий подарунок. Уже за рік корови даватимуть до шести тисяч літрів молока. З кормами допоможе місцевий сільськогосподарський кооператив «Мрія». У дарувальників є лише одна умова: щойно народяться телята — їх обов’язково мають безплатно віддати іншим сільським господарям.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ВЕРСІЇ, ТЕОРІЇ, ГІПОТЕЗИ

Тіні, що сіяли жах

Тероризм, убивства на замовлення... Може скластися враження, що ці страшні поняття — винахід нашого часу. Але враження це буде помилкове. Історія насильницьких усунень політичних і військових супротивників, так само як і залякування населення, налічує не одну тисячу років. Мабуть, злочинам цим стільки ж, скільки й людству.

Одне з перших зафіксованих в історії — убивство Юлія Цезаря, якого закололи в римському сенаті в 44 році до нашої ери. Утім, для великого Риму це був лише початок політичних убивств. Тезка Юлія, більше відомого як Калігула, зарізали у 41 році н. е. Його спадкоємця Клавдія — отруїла дружина Агрипина в 54 році н. е.

Після його смерті убивство як аргумент політичної боротьби набуває в імператорському Римі особливої популярності. За наступні чотириста років було вбито двадцять імператорів.

Пізніше ця лиховісна традиція перекочувала до Константинополя: багато імператорів Візантії також стали жертвами найманих убивць. Декотрих із римських первосвящеників спостигла та сама доля. Папу Іоанна VIII зарізали 882 року; Стефана VI задушили 897-го, так само як і Бенедикта VI — 974 року.

Утім, політичне убивство було поширене не тільки в Середземномор’ї. Шотландського короля Дункана I убив 1040 року Макбет, якого, у свою чергу, позбавив життя Малкольм III у 1057 році. 1170 року архієпископ Кентерберійський Томас Бекетт був убитий у соборі за таємним наказом короля Генріха II. У 1327 року скинутий із престолу англійський король Едуард II став жертвою особливо варварського злочину. Наймані убивці ввели йому у пряму кишку розпечену кочергу, щоб не залишити слідів на тілі жертви. Менш винахідливі убивці зарізали у в’язниці короля Річарда II у 1399 році. Таких прикладів не злічити.

Але була організація, що залишилася в історії людства як уособлення жаху. Асасини — цим словом у багатьох країнах називають підступних виконавців заздалегідь спланованих, ретельно підготовлених убивств. Воно походить від арабського «хашишин» — «сп’янілий від гашишу». Так на Сході прозвали членів секти мусульман-ісмаїлітів, що з’явилася у XI столітті на території нинішнього Ірану.

Її могутність пов’язують із засновником — Хасаном ібн Саббахом. Той, кого пізніше хрестоносці назвуть Старцем Гори, народився близько 1050 року в перському місті Кум. Хасану було 22 роки, коли його помітив глава однієї з мусульманських течій — ісмаїлітів. Здібний юнак планував створити в Персії оплот ісмаїлітської віри для боротьби з інакомислячими — шиїтами і сунітами, тобто з більшістю мусульман.

Для Хасана, за висловом Л. Гумільова, «всі мусульмани були ворогами, проти яких дозволені неправда, зрадництво, убивства, насильство». Він оголосив справжню війну недавнім своїм одновірцям, а пізніше і європейцям в особі лицарів-хрестоносців. Плацдармом Хасан вибрав фортецю Аламут на південному узбережжі Каспійського моря. Під час її захоплення він уперше застосував стратегію, яка пізніше стала типовою, — стратегію віроломства, переконання і залякування.

Він прожив тут решту життя — 34 роки. Оженився, тут народилися його діти, але «жив як аскет і суворо дотримував законів». А до порушників не мав пощади. Він велів стратити одного зі своїх синів — за вживання вина. Другого — лише за підозру, що той був причетний до убивства одного проповідника. Утім, є версія, нібито обоє вочевидь претендували на місце батька, за що і поплатилися.

Асасини утворювали таємне товариство, члени якого беззаперечно корилися своєму владиці. Усі вони привчалися до вбивства; їх одурманювали гашишем, потім вели у прекрасний сад і спокушали там райськими принадами, змушуючи добровільно пожертвувати життям, щоб як мученикам вічно насолоджуватися такими ж радощами. Такі люди називалися фідаірнами (котрі самі себе жертвують); вони одержували від глави ордену доручення вистежити того чи іншого могутнього ворога і за нагоди вбити його. Крім того, глава ордену міг також робити послугу своїм могутнім друзям, домагаючись їхньої прихильності.

Вплив ібн Саббаха зростав. Під його владою перебувало уже майже 60 тисяч чоловік, коли в Саві, на південь від сучасного Тегерана, його послідовники вперше скоїли підступне убивство. Жертвою став візир сельджукського султана. Хасан звелів вивісити пам’ятну табличку і на ній вигравірувати імена жертви і «святого творця помсти». За життя Хасана на цій «дошці пошани» з’явилося ще 49 пар імен: султани, князі, царі, губернатори, священики, учені, письменники...

Врятуватися від удару асасинів було неможливо. Замахи готували ретельно. Убивці проникали до почту майбутньої жертви, завойовували її довіру і вичікували місяцями. Двоє асасинів навіть пройшли обряд хрещення, щоб підібратися ближче до одного з вождів хрестоносців Конрада Монфератського. Вони вчинили замах, але коли з’ясувалося, що жертва ще жива, один з убивць повернувся і завдав другого удару, потім помер без найменших ремствувань під час страшних катувань.

Перський шах намагався знищити секту, але одного разу знайшов біля узголів’я кинджал і лист від Хасана: «Те, що покладено біля твоєї голови, може бути устромлене у твоє серце». Могутній правитель вирішив, що ліпше залишити асасинів.

Край терору 1256 року поклала не менш безжалісна, ніж асасини, монгольська кіннота. Війська хана Хулаху захопили і знищили столицю таємної імперії — Аламут. У Сирії та Лівані мамлюки добили залишки секти. Довгий час вважали, що орден асасинів перестав існувати. Але одна з легенд свідчить, що декотрі з них зуміли врятуватися і втекли до Індії, де приєдналися до служителів індуїстської богині Калі. Саме асасини заснували в Індії касту убивць, відомих як таги (обманщики, убивці) чи фансигари (душителі).

Артем ДМИТРЕНКО.

Центральна виборча комісія
Постанова

Про текст повідомлення про результати голосування у день виборів Президента України 31 жовтня 2004 року

Відповідно до пункту 3 частини другої статті 13, частини шостої статті 84 Закону України "Про вибори Президента України", керуючись статтями 11, 12, 13, пунктом 14 статті 18 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є:**

1. Затвердити текст повідомлення про результати голосування у день виборів Президента України 31 жовтня 2004 року (додається).

2. Повідомлення про результати голосування у день виборів Президента України 31 жовтня 2004 року опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Голова Центральної виборчої комісії С. КІВАЛОВ.

м. Київ.
10 листопада, 2004 року № 1166.

Додаток
до постанови Центральної виборчої комісії
від 10 листопада 2004 року № 1166

ПОВІДОМЛЕННЯ
Центральної виборчої комісії
ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ГОЛОСУВАННЯ У ДЕНЬ ВИБОРІВ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
31 жовтня 2004 року

Відповідно до частин першої—третьої, п'ятої статті 84 Закону України "Про вибори Президента України", на підставі протоколів територіальних виборчих комісій про підсумки голосування в межах відповідних територіальних виборчих округів та протоколу Центральної виборчої комісії про підсумки голосування в межах окремого закордонного виборчого округу Центральна виборча комісія встановила результати голосування у день виборів Президента України 31 жовтня 2004 року. Згідно з частиною шостою статті 84 Закону України "Про вибори Президента України" Центральна виборча комісія **повідомляє:**

кількість виборців, які взяли участь у голосуванні у день виборів Президента України, — **27897559 (двадцять сім мільйонів вісімсот дев'яносто сім тисяч п'ятсот п'ятдесят дев'ять);**

кількість голосів виборців, поданих за кожного кандидата на пост Президента України, та відсоток голосів виборців, поданих за кожного кандидата на пост Президента України, у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у голосуванні:

Прізвище, ім'я, по батькові кандидата на пост Президента України	Кількість голосів виборців, поданих за кожного кандидата на пост Президента України		Відсоток голосів виборців, поданих за кожного кандидата на пост Президента України
	цифрами	прописом	цифрами
БАЗИЛЮК Олександр Філімонович	8917	вісім тисяч дев'ятсот сімнадцять	0,03
БОЙКО Богдан Федорович	12717	дванадцять тисяч сімсот сімнадцять	0,04
БРОДСЬКИЙ Михайло Юрійович	16400	шістнадцять тисяч чотириста	0,05
ВІТРЕНКО Наталія Михайлівна	426897	чотириста двадцять шість тисяч вісімсот дев'яносто сім	1,53
ВОЛГА Василь Олександрович	12874	дванадцять тисяч вісімсот сімдесят чотири	0,04
ГРАБАР Микола Федорович	19550	дев'ятнадцять тисяч п'ятсот п'ятдесят	0,07
ДУШИН Ігор Леонідович	8598	вісім тисяч п'ятсот дев'яносто вісім	0,03
ЗБІТНЄВ Юрій Іванович	16249	шістнадцять тисяч двісті сорок дев'five	0,05
КІНАХ Анатолій Кирилович	260890	двісті шістдесят тисяч вісімсот дев'яносто	0,93
КОЗАК Роман Миколайович	8360	вісім тисяч триста шістдесят	0,02
КОМІСАРЕНКО Сергій Васильович	13692	тринадцять тисяч шістсот дев'яносто два	0,04
КОРЧИНСЬКИЙ Дмитро Олександрович	49641	сорок дев'ять тисяч шістсот сорок один	0,17
КРИВОБОКОВ Владислав Анатолійович	9280	дев'ять тисяч двісті вісімдесят	0,03
МОРОЗ Олександр Олександрович	1621154	один мільйон шістсот двадцять одна тисяча сто п'ятдесят чотири	5,81
НЕЧИПОРУК Володимир Павлович	6141	шість тисяч сто сорок один	0,02
ОМЕЛЬЧЕНКО Олександр Олександрович	136502	сто тридцять шість тисяч п'ятсот два	0,48
РЖАВСЬКИЙ Олександр Миколайович	10664	десять тисяч шістсот шістдесят чотири	0,03
РОГОЖИНСЬКИЙ Микола Володимирович	10242	десять тисяч двісті сорок два	0,03
СИМОНЕНКО Петро Миколайович	1388045	один мільйон триста вісімдесят вісім тисяч сорок п'ять	4,97
ЧЕРНОВЕЦЬКИЙ Леонід Михайлович	128037	сто двадцять вісім тисяч тридцять сім	0,45
ЧОРНОВІЛ Андрій В'ячеславович	36086	тридцять шість тисяч вісімдесят шість	0,12
ЮЩЕНКО Віктор Андрійович	11125395	одинадцять мільйонів сто двадцять п'ять тисяч триста дев'яносто п'ять	39,87
ЯКОВЕНКО Олександр Миколайович	218214	двісті вісімнадцять тисяч двісті чотирнадцять	0,78
ЯНУКОВИЧ Віктор Федорович	10969579	десять мільйонів дев'ятсот шістдесят дев'ять тисяч п'ятсот сімдесят дев'ять	39,32

кількість виборців, які не підтримали жодного кандидата на пост Президента України, — **553565 (п'ятсот п'ятдесят три тисячі п'ятсот шістдесят п'ять),** що становить **1,98** *відсотка голосів виборців у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у голосуванні;*

визнано недійсними **829870 (вісімсот двадцять дев'ять тисяч вісімсот сімдесят)** *виборчих бюлетенів.*

У зв'язку з тим, що жоден з кандидатів на пост Президента України не одержав у день голосування 31 жовтня 2004 року більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні, на підставі частини п'ятої статті 84 Закону України "Про вибори Президента України" та постанови Центральної виборчої комісії від 10 листопада 2004 року № 1165 „Про проведення повторного голосування по виборах Президента України" Центральна виборча комісія призначила повторне голосування з виборів Президента України на 21 листопада 2004 року по двох кандидатах на пост Президента України, які за результатами голосування 31 жовтня 2004 року одержали найбільшу кількість голосів виборців, а саме:

ЮЩЕНКО Віктор Андрійович — 11125395 (одинадцять мільйонів сто двадцять п'ять тисяч триста дев'яносто п'ять) *голосів виборців,* що становить **39,87** *відсотка голосів виборців у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у голосуванні;*

ЯНУКОВИЧ Віктор Федорович — 10969579 (десять мільйонів дев'ятсот шістдесят дев'ять тисяч п'ятсот сімдесят дев'ять) *голосів виборців,* що становить **39,32** *відсотка голосів виборців у відношенні до кількості виборців, які взяли участь у голосуванні.*

Секретар Центральної виборчої комісії
В. ЗАВАЛЕВСЬКА.

Уточнення

«Голос України» 12 листопада 2004 року, №213 (3463), опублікував «Календарний план основних організаційних заходів з підготовки та проведення 21 листопада 2004 року повторного голосування з виборів Президента України»

У пункті 12 плану у графі «Календарна дата» треба читати: «15 листопада 2004 року».

Звернення організаційного комітету з підготовки установчого з'їзду Громадської ради освітян і науковців України

Шановні освітяни, науковці
громадяни України!

Ми звертаємося до вас у зв'язку із кризовим станом вітчизняної освіти і науки, суспільства в цілому.

Історія нашої країни численними прикладами із часів древньої України-Руси до сьогодення свідчить про видатні здобутки співвітчизників у галузі освіти і науки. Наш народ у всі часи являв найкращі зразки освіченості, моральності, духовності і гуманізму.

Маємо все ж з гіркотою визнати, що сучасний стан освіти і науки, їхнє суспільне визнання і соціальний статус, авторитет та соціальний захист учителя, освітянина, науковця, стан суспільної моралі далекі від бажаних.

Передбачені чинним законодавством мінімальні обсяги фінансування галузі рік у рік менші в кілька разів від передбачених законами України, що призводить до жалюгідного матеріально-технічного стану освітніх закладів і наукових установ. Жебрацька зарплата змушує талановитих педагогів і науковців шукати кращих заробітків у комерційних структурах, на ринках чи за кордоном.

У проекті бюджету на 2005 рік, як і в попередні роки, ставки вчителів передбачені меншими від прожиткового мінімуму, не в ліпшому стані будуть викладачі, професори вузів, науковці.

Безпроглядні злидні охопили переважну більшість сімей, молоді, людей похилого віку. Тисячі дітей не відвідують школу, кількість безпритульних, сиріт сягає сотень тисяч. До ганебно низького рівня опустився державно-суспільний статус, авторитет педагога і вченого.

Усе це ставить під загрозу саме існування суспільства, держави, веде їх до занепаду і потребує активної, могутньої дії, нагального братерського поєднання зусиль нині розпорошеного величезного, багатомільйонного фахового загону освітян і науковців, а також державних, громадських установ і організацій, політичних партій, чесних, відповідальних громадян, які розуміють гостроту ситуації.

Саме тому виникла потреба створення Громадської ради освітян і науковців України, головною метою якої є прискорений, пріоритетний розвиток освіти, науки і культури, захист честі, гідності, прав освітян і науковців, суспільної моралі, соціальний захист дітей, молоді, сім'ї, всебічне сприяння побудові демократичного, гуманного громадянського суспільства. Тож пам'ятаймо: в єдності наша сила! Доля наша і наших дітей цілком залежить від нас, знаходиться у наших руках!

Освітяни і науковці — єднайтесь! Створюйте первинні осередки своєї ради, залучайте до справи всіх, хто згоден і здатен працювати разом з вами. Готуйтесь до установчого з'їзду ради, який відбудеться 18 грудня цього року у Києві. Обирайте своїх делегатів!

З усіх питань підготовки і проведення з'їзду телефонуйте в Київ: 255-33-27, 255-31-72, факс 255-33-04.

Голова організаційного комітету Громадської ради освітян і науковців України, народний депутат України, професор С. Ніколаєнко;

заступники голови оргкомітету:

Я. Береговий — головний редактор журналу «Педагогіка толерантності»; М. Головатий — перший віце-президент — ректор Міжрегіональної академії управління персоналом, доктор політичних наук, професор; В. Дідковський — завідувач кафедри Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут», д. т. н., професор; В. Кудін — ректор Київського інституту соціальних і культурних зв'язків, доктор філософських наук, професор; В. Петрович — директор Київського міжрегіонального вищого професійного училища зв'язку; А. Руденко — директор гімназії «Столиця»; К. Ситник — академік Національної академії наук України, народний депутат України;

члени комітету:

В. Биков — член-кореспондент АПН України, д. т. н., професор; І. Бокий — народний депутат України; Л. Бржестовська — віце-президент Всеукраїнської асоціації працівників профтехосвіти; В. Головінов — головний консультант секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти; О. Гордієнко — директор Бобровицького аграрно-економічного технікуму; О. Дацишин — завідувач кафедри Національного аграрного університету, професор, к. т. н.; П. Кислий — академік НАН України; О. Ковальчук — директор колегіуму Національного університету «Києво-Могилянська академія»; М. Мащенко — академік-секретар кіновідділення Академії мистецтв України; Г. Науменко — директор педагогічного коледжу при Київському Національному університеті ім. Т. Г. Шевченка; А. Нісінчук — д. п. н., професор Волинського державного педагогічного університету ім. Лесі Українки; В. Олійник — к. п. н., професор; В. Орлов — головний консультант секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти, д. п. н.; О. Покрещук — ректор Української Академії зовнішньої торгівлі, д. ю. н, професор; М. Родіонов — народний депутат України, професор; М. Садовий — д. п. н., доцент Кіровоградського державного педагогічного університету ім. В. Винниченка; Л. Сачков — голова ЦК профспілки працівників освіти і науки України, к. т. н., доцент; А. Сімак — ветеран профтехосвіти; В. Співачук — народний депутат України, к. е. н., доцент; В. Тандура — директор Чернігівської філії Національного фармацевтичного університету, к. і. н.; В. Фундовний — голова Вільної профспілки освіти і науки; В. Шибко — народний депутат України, професор, к. і. н.; А. Широков —голова профспілки працівників НАН України, к. ф. н.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Щорсі Чернігівської області відкрито прикордонний митний пост «Щорс».
На знімку: **мітинг з нагоди відкриття митного поста.**

САМОВРЯДУВАННЯ

Що більше заробляють, то більше відбирають

Принципово не згодні на Дніпропетровщині з тим, як формують в Україні держбюджет-2005. З області, що є донором, на користь так званих депресивних регіонів знову планують забирати значну частину коштів, які вона заробляє. До того ж за принципом: що більше заробляєш, то більше і відбирають. Це не що інше, як пережиток радянської практики, вважає голова облдержадміністрації Володимир Яцуба.

Неважко зрозуміти, чому на Дніпропетровщині катастрофічно не вистачає грошей на будівництво шкіл, лікарень, соціальних об'єктів, тоді як окремі дотаційні області таких коштів мають з надлишком.

Голова облдержадміністрації оперував цифрами: Дніпропетровщина справді перераховує до державної казни набагато більше грошей, навіть від приватизації, ніж залишає цих коштів для місцевого бюджету.

Миритися з тим, що окремі регіони звикли жити за рахунок успішних сусідів, далі не можна, переконані на Дніпропетровщині.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Колектив Української академії зовнішньої торгівлі висловлює щире співчуття ректору, доктору юридичних наук, професору Олександру Олексійовичу ПОКРЕЩУКУ у зв'язку зі смертю його матері

Валентини Володимирівни.

ВІН ЖИВЕ ПІСЛЯ СВОГО ПОХОРОНУ

Незвичайна історія сталася з визволителем Прикарпаття хмельничанином Володимиром Майборським. Під час наступу на Станіслав у селі Раківчику Коломийського району він повторив подвиг Олександра Матросова — закрив своїм тілом дзот. Бійці, які були свідками цього героїчного вчинку, кинулися вперед і були переконані, що Майборський загинув. Було відправлено подання щодо присвоєння йому посмертно звання Героя Радянського Союзу. Але Майборський залишився живим. Кулеметна черга пройшлася по його ногах. Санітари, які йшли за бійцями, підібрали його і відправили в госпіталь. Без однієї ноги, інвалід Майборський після війни повернувся в село на рідну Хмельниччину.

Збігло чимало років. І ось одного разу він випадково почув радіопередачу, з якої дізнався, що йому присвоєно посмертно звання Героя Радянського Союзу, що рота солдат носить його ім'я, в казармі є ліжко Майборського і навіть створено про його подвиг пісню.

Чоловіку важко було в це повірити, якби не назва населеного пункту — Раківчик, під яким, як прозвучало, він загинув, а насправді був тяжкопоранений.

Майборський написав листа на радіо, що він живий. Це була сенсація! Звичайно, його відразу запросили до Івано-Франківська, де довгі роки шанували Майборського як померлого героя.

Комбат знаходить сина

До війни у Станіславі (колишня назва Івано-Франківська) стояла перша танкова бригада. Під час відступу у червні 1941 року офіцери не встигли евакуювати своїх дружин і дітей. Через три роки у березні 1944-го ця сама бригада у складі першої танкової армії під командуванням генерала М. Катукова повернулася на прикарпатську землю. Танкісти рвалися до Станіслава, де залишили на початку війни свої сім'ї, про долю яких нічого не знали усі ці роки. Форсувавши Дністер, вони здійснили легендарний рейд, під час якого протягом кількох днів були визволені Городенка, Коломия, Снятин, Тлумач, Надвірна, і підійшли до Станіслава.

Німці, які встигли оговтатися від несподіванки, зустріли їх шаленим опором. На теперішній вулиці Чорновола вперше проти танків в умовах вуличного бою були застосовані фаустпатрони, від яких багато машин згоріло. Зазнавши великих втрат, бригада прорвалася до Тисмениці і тут зупинилася. Танкістів обступили місцеві дітлахи. Командир розвідроти Герой Радянського Союзу Володимир Підлабунський, пригощаючи їх цукерками, звернув увагу на одне хлоп'я. «Ти хто?» — запитав танкіст. «Це москаль», — відповіли діти хором.

Серце розвідника ніби щось відчуло. Він знав, що на Західній Україні так називали солдатських дітей. «Ану підійди сюди, — покликав він хлопця. — Як твоє прізвище?» — «Гавришко». «Гавришко? — здивувався той. — Почекай». І кинувся шукати Миколу Гавришка, командира танкового батальйону, чи, бува, це не його син.

Батько й дитина не бачилися три роки, але відразу впізнали один одного.

Подвиг слідопитів

У народному музеї «Герої Дністра» зберігається Книга вічної слави 1-ї гвардійської танкової бригади, що визволяла Прикарпаття. Її написали юні слідопити колишньої Івано-Франківської середньої школи № 14, яка сьогодні реорганізована в другу міську гімназію. Більше двадцяти років ці учні вели постійний пошук відомостей про подвиги воїнів згаданої танкової бригади і зробили неймовірно багато, щоб невідомі сторінки її біографії стали відомими.

Слідопити не обминули жодного бійця, відшукали рідних і зав'язали листування. Вони встановили і документально підтвердили, що в боях за Станіслав загинув 91 танкіст цієї бригади. Одночасно зацікавилися долею тих, хто вважався пропалим безвісти. У воєнних архівах за цією бригадою таких значилося 24. Важко повірити, але діти вияснили долю 12 з них! Уявіть, що почували родини, які завдяки юним слідопитам через багато років невідомості довідалися, за яких обставин і як загинули їхні син чи батько, побували на могилах і розсіяли всілякі людські підозри щодо їхнього зникнення.

Найзворушливіші історії незабутні: за документами архівів воїн вважався убитим, а насправді залишився живим. Гвардії старшина, механік-водій танкового батальйону Степан Васильович Лабискін за документами загинув у селі Грушка Тлумацького району: «У цьому селі ми зустріли багато німецьких танків, — розповів ветеран у листі про події 1944 року. — Вступили з ними в бій. Я встиг роздавити дві протитанкові гармати фашистів, коли гармата мого танка заглухла. Заглух і двигун. Я завів його і тут відчув удар і страшний біль. Зламало руку і ногу. В гарячці виповз з танку на чиєсь подвір'я. Коли бій затих, мене знайшла господиня, принесла воду, кусень хліба. У неї пролежав два тижні».

Зі своїми рятівниками Марією Іванівною Барчук та Михайлом Івановичем Дузинкевичем танкіст зустрівся після тих подій аж через 40 років. «Що я пережив у Грущі — і лихій людині не побажаю. Це було пекло. Але, мабуть, доля моя така, що залишився живий...»

Визволення Прикарпаття тривало з березня до жовтня 1944 року. У боях полягло близько 15 тисяч радянських воїнів. За подвиги на прикарпатській землі тисячі бійців удостоїлися урядових нагород. 42 воїнам різних родів військ присвоєно високе звання Героя Радянського Союзу. 14 з них загинули на Прикарпатті.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

На знімку: важка весна 1944 року **(фото з архіву)**.

Це не просто картина, це правда війни

Севастопольській діорамі «Штурм Сапун-гори 7 травня 1944 року» — одній з кращих у світі, яку відвідали 24 мільйони осіб, виповнилося 45 років. Цими днями знову пригадуються слова учасника штурму Сапун-гори, Героя Радянського Союзу Іллі Полікахіна, які сказав він під час її відкриття: «Це не просто картина, це правда війни».

Ідея створення діорами належить художникам військової студії імені Грекова. Грандіозну картину розміром 25,5 м х 5,5 м не один рік створювали художники-баталісти Петро Мальцев, Георгій Марченко і Микола Присєкін (перші два — фронтовики). Консультував художників учасник штурму — Герой Радянського Союзу капітан І рангу Георгій Терновський.

Діорама — це документальний предметний план (площею 83 квадратні метри), на якому справжні фрагменти дотів, дзотів, зброї, обмундирування, які було взято безпосередньо з поля бою. Воїнів, яких зображено на передньому плані картини, відтворено на повний зріст. До того ж не узагальнені образи, а справжні бійці 4-го Українського фронту. Таку діораму було створено вперше у світі. За її унікальність головний художник Петро Мальцев одержав золоту медаль Академії мистецтв СРСР.

Сапун-гора сьогодні — це меморіальний комплекс з обеліском Слави, храмом-каплицею Георгія Победоносця, оглядовими майданчиками з вітчизняною і німецькою бойовою технікою часів минулої війни. Немає тут, на жаль, знаменитої фашистської гармати «Дора» (калібр 800 мм, вага снарядів від 5 до 7 тонн), що у березні 1942 року зробила 53 постріли по місту. Є на цій горі нині і парк, який було закладено в 1957 році. Землю, щоправда, завозили тричі: на металі, що залишився після боїв, і камені нічого не росло.

...Народна стежка до святої гори, звідки почалося звільнення Севастополя, не заростає. Люди приходять сюди, щоб ушанувати воїнів і славних 240 Героїв Радянського Союзу, котрих удостоєно високого звання за участь у штурмі головної висоти Севастополя.

Фото автора.

На майданчику біля Сапун-гори.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Праві радикали нахабніють

Неонацисти намагаються розширити свій політичний вплив

Після успіху правих радикалів на земельних виборах у Саксонії вони намагаються розширити свій політичний вплив уже на федеральному рівні. Тиждень тому праві екстремістські партії — Національ-демократична партія Німеччини (NPD) та Німецький народний союз (DVU) домовилися про спільні дії на виборах у бундестаг 2006 року. Крім того, NPD хоче ширше відкрити двері для інших неонацистських угруповань та очолити на парламентських виборах «національний блок».

В останньому числі часопису «Шпігель» надруковано кореспонденцію, в якій представники поліцейської профспілки попереджують про можливе насилля у зв'язку з активізацією діяльності правих радикалів. Голова профспілки Конрад Фрайберг застерігає, що в майбутньому під час проведення їхніх масових заходів можуть бути жертви.

Уже нині неонацисти майже щовихідних виходять на вулиці, щоб у такий спосіб спровокувати поліцію і громадськість, запевняє Фрайберг. На його думку, метою нових наці є тактика: «У лівих не витримають нерви, і вони нападуть». Тоді поліція опиниться між двома силами, а наслідки годі й передбачити. Праві не хочуть бути нападниками, а чекатимуть, щоб напали на них, твердить голова профспілки поліцейських. Тоді вони вийдуть сухими з води та матимуть вигляд жертв лівих сил і поліції.

За таких умов поліція і відомство із захисту Конституції мають здійснювати жорсткіший нагляд за цими партіями. Але саме це й неможливе, оскільки через боротьбу з тероризмом, а також провал заборони NPD були зняті численні сили, котрі їх контролювали. Профспілковий лідер німецьких поліцейських вважає, що коли керівником правих стане сильний політик, як, приміром, Йорг Гайдер в Австрії, тоді ситуація стане небезпечною.

Тим часом неонацисти продовжують вербувати прибічників, зокрема серед молоді. В Інтернеті з'явилася сторінка «Акція шкільний двір». Як повідомила «Берлінер цайтунг», вона пропонує для розповсюдження забороненний компакт-диск «Пристосування — це боягузтво: пісні з підпілля». Його можна придбати на швейцарських сторінках Інтернету.

Правоохоронні органи ФРН мало що можуть вдіяти, оскільки проект Інтернет-сторінки здійснений у Швейцарії, де законодавство дозволяє розповсюдження неонаціонал-соціалістської пропаганди в Інтернеті.

Крім правоекстремістського року на компакт-диску, що об'єднав відомі правонацистські музичні групи, на сторінці Інтернету можна знайти також своєрідний маніфест організаторів. Вони свідомо не використовують гасла проти іноземців чи націонал-соціалістські заклики, щоб не відлякати молодь, яка ще не має упереджень. Оприлюднені також адреси та номери телефонів неонацистських груп по всій Німеччині.

Здається, демократичні сили цієї країни ще не визначилися, як протидіяти крайнім правим. Думки щодо цього полярні. Одні пропонують зробити жорсткішими правила проведення їхніх масових заходів, інші заперечують, що заборони й обмеження не тільки підігріють інтерес до правих, а й зроблять їх народними героями. Втім, деякі експерти вважають, що хоч загрозу правих радикалів у жодному разі не можна недооцінювати, однак їхні успіхи, зокрема в нових федеральних землях, не мають соціальних передумов та електорату, котрий вони могли б представляти в бундестазі.

Валентина ПИСАНСЬКА.

«Давай, давай, наяривай!»

ТОЧКА ЗОРУ

Запитання, чому в Орджонікідзе на місцевому гірничо-збагачувальному комбінаті доходи зростають, а зарплата зменшується, порушене «ГУ» 4 листопада цього року в однойменному коментарі, аж ніяк непусте. Є щодо цього цілком визначена позиція, почасти відображена в Законі України «Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах».

Зверніть увагу. Від Нікопольського заводу феросплавів до найбагатшого у світі місця видобування марганцевої руди — Орджонікідзевського ГЗК з десяток кілометрів залізницею. У радянські часи тут працював унікальний народногосподарський комплекс — Нікопольський і Запорізький феросплавні заводи, Марганецький і Орджонікідзевський ГЗК, і зажили світового авторитету нікопольські феросплави, що виготовлені з руди, в якій присутня чи не вся таблиця Менделєєва. Але часи і господарі на підприємствах змінилися. І везуть руду до Нікополя тепер не з Орджонікідзе, а... з Австралії. Легко припустити, що за допомогою офшорної компанії, можливо, в обхід традиційних фіскальних вимог. Законодавці передбачали такий розвиток подій, про що свідчить поява вищезгаданого закону. Однак вони навіть не уявляли, скільки мільйонів буде зароблено на давальницьких і так званих толінгових схемах, які застосовують у великому бізнесі. Про ціну питання торік вели мову у відкритому листі Прем'єр-міністру України керівники Орджонікідзевського ГЗК, котрі вимагали спеціального розслідування щодо імпорту руди: «...Орджонікідзевський гірничозбагачувальний комбінат скоротив своє виробництво у 2003 році на 43,9 відсотка, продаж — на 72,2 відсотка. У 2004 році становище не змінилося, і фінансові можливості підприємства утримувати стабільність, постійно зменшуючи продажі, вичерпались. У 2004 році підприємство було вимушено ще скоротити на 30 відсотків виробництво...

...Масове ввезення марганцевої руди за давальницькою схемою завдало значного збитку державному бюджету України. Тільки у 2003 році не сплачено 3,5 млн. доларів США ввізного мита. Підприємства, що переробляють марганцеву руду на замовлення, отримували близько 30 доларів США за переробку, водночас світова ціна на марганцеві феросплави становила у середньому 1000 доларів США за тонну. Таким чином, український бюджет не отримав податків, що були б сплачені при прямому експорті готової продукції».

Навіть якщо автори листа передали фарби, що зрештою і встановила Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі, можна припустити, що нікопольський толінг витісняє орджонікідзевських гірників з вітчизняного ринку. Адже у ГЗК немає таких потужних споживачів: Запорізький феросплавний потребує марганцевої руди, але в значно менших обсягах.

На думку нікопольчан, працювати на місцевій сировині невигідно. Орджонікідзевський ГЗК править високу ціну за продукцію, тоді як у його руді надмірна кількість фосфору. Головний інженер ГЗК Віктор Бондарець заперечує: ціни диктує ринок, а українська руда містить тільки на 0,3 відсотка фосфору більше, ніж австралійська. Якщо врахувати, що в тонні сталі лише 10 кілограмів феросплавів, то різниця ледь відчутна, хоча деякі сорти справді потребують руди зі зниженою наявністю фосфору. Але надчистих феросплавів Нікопольському заводу потрібен мізер, який можна одержати за допомогою дефосфорізації.

До речі, експерти московського ЦНДІЧормету імені І. П. Бардіна, котрі проводили цього року дослідження марганцевих концентратів Нікопольського родовища, дійшли висновку, що з них «можна одержувати вуглецевий феромарганець з вмістом фосфору 0,5—0,7 відсотка і передільний марганцевий шлак, що може бути використаний для одержання низькофосфористих марганцевих феросплавів (0,15—0,25 відсотка фосфору)».

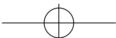
Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Щодо Австралії, то там справді унікальні родовища руди, в якій наявність марганцю досягає, а то і перевищує 60 відсотків. Однак ця елітна, рідкісна руда нашим заводам не по кишені.

ВАТ «Нікопольський феросплавний завод», по суті, вдається до некоректних порівнянь, адже витрати на сировину давальців і прилеглого ГЗК, як кажуть в Одесі, це дві великі різниці. Поки що принцип «давай, давай, наяривай», свідчить більше про бажання керівників феросплавного заводу підім'яти під себе непоступливий ГЗК.

Над марганцевими кар'єрами панує сьогодні невпевність у завтрашньому дні. Приїзд у місто Прем'єр-міністра надихнув було його жителів — тепер нарешті розберуться, чому, яким чином і якою ціною? Утім, про ціну в Орджонікідзе говорять старі й малі, адже не менш як 65 відсотків надходжень до місцевого бюджету забезпечує колектив ВАТ «Орджонікідзевський ГЗК». Робочі місця комбінату — це життя для невеликого містечка. Тому запитання, яку зарплату тут отримуватимуть гірники, аж ніяк непусте.

Віктор МИХАЙЛОВ.

ОБ'ЄКТИВ

5 листопада. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з Надзвичайним і Повноважним Послом Канади в Україні Ендрю Робінсоном.

6 листопада. Київська область. Покладання вінків на воду Дніпра поблизу села Лютіж, де 61 рік тому висадилися перші десанти визволителів Києва.

7 листопада. Прем'єра мюзиклу «Муха-цокотуха» в Івано-Франківському українському музично-драматичному театрі імені Івана Франка, у виконанні приватної хореографічної школи-студії «Арт-клас».

8 листопада. Акція партії зелених з вимогою відмінити рішення Київради про забудову в Пущі-Водиці та надати їй статус національного парку.

9 листопада. Київ. Творчий вечір, присвячений Дню української писемності та мови.

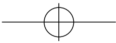
10 листопада. Київ. Центральна виборча комісія оприлюднила офіційні результати першого туру виборів Президента України: В. Ющенко — 39,87%, В. Янукович — 39,32%.

11 листопада. Київ. Відкрилася десята виставка кондитерської промисловості «Ласощі-2004».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Прес-КІТ, Укрінформу та УНІАН

Обвинувач полковника не обвинувачував

ДО УВАГИ ГОЛОВИ ВЕРХОВНОГО СУДУ

Пам'ятаю, знайомий генерал крив добірним солдафонським матом полковника. За винесення сміття з казарми. Підлеглий, виструнчившись, мовчав. Згодом мені пояснив: терпів, щоб не розгнівити начальника. Той одним розчерком пера міг відправити полковника в запас. Реформування армії, розумієте, дає змогу прибрати небажаних під пристойним «соусом» скорочення.

Контррозвідка на автозаправці

...Полковнику Валентину Кузьмику в 1999-му скорочення не загрожувало. Але вижити незговірливого начальника інспекцій тилу — заступника начальника контрольно-ревізійного управління військ ППО декому хотілося більше, ніж генеральських погонів. Зовсім недавно на посаді, а вже дав по носі інспектору-ревізору майору Гаденку, відчайдушному хабарнику (образ збірний. — **Авт.**).

Той підключив знайомих. І ось одного разу на одній з приватних АЗС з'явилася... хто б ви думали? Контррозвідка СБУ. Вона і застукала двох військовослужбовців за зливом пального з військового бензовоза в резервуари. Порушили кримінальну справу, а через тиждень затримали Кузьмика. Він, за версією слідства, яке проводила та сама СБУ, вигадав схему приховування пально-мастильних матеріалів в одній з частин з метою подальшої реалізації приватній фірмі.

Його підлеглих (хоча такими, як свідчать матеріали справи, вони не були) і затримали «на гарячому». За переконанням адвокатів і товаришів по службі Валентина Лукича, його могли обмовити «подільники» Бобко і Смирнов, яким значно зменшили термін покарання. Скажімо, на суді, що відбувся, прокурор, котрий брав участь у процесі, у своєму виступі визнав, що дії Кузьмика лише стали приводом для створення незаконних надлишків на складі. Які дії? Державний обвинувач це не уточнив. Зате недвозначно заявив, що вважає за необхідне перекваліфікувати дії Кузьмика зі ст. 86-1 старого КК на п. «Б» ст. 254. І аргументовано пояснив таке «лояльне» ставлення до підсудного.

По-перше, участь полковника, на думку держобвинувача, у змові зі Смирновим і Бобком підтвердження не знайшла.

По-друге, не доведена версія слідства про розкрадання мастила і службову фальсифікацію.

По-третє, не підтвердився факт одержання Кузьмиком грошей за реалізацію ПММ від Бобка...

Державний обвинувач з урахуванням викладеного просив звільнити Кузьмика з-під варти в залі суду...

Військовий суд Центрального регіону, незважаючи на те, що знайшов майже десяток невідповідностей в обвинувальному висновку, засудив офіцера до двох років позбавлення волі з конфіскацією особистого майна. Затриманих на місці злочину Смирнова і Бобка засуджено на півтора року кожного. І це за того, що прокурор просив призначити їм покарання у вигляді п'яти і шести років відповідно. Вони в касаційний суд не зверталися. Кузьмик, вийшовши за ворота СІЗО СБУ, писав скарги не раз. Але безрезультатно. Тепер він апелює в Європейський суд...

Про полковника Кузьмика, котрий відстоює і понині своє добре ім'я, писав два роки тому в статті «Засуджений за відсутність наявності провини» («ГУ» за 16.10.2002).

Хочете знати продовження боротьби за справедливість? Будь ласка.

Суду все рівно — Валентин чи Володимир

Звільнившись за амністією в серпні 2001-го, полковник, повний бажання продовжувати службу, з'явився перед ясні очі заступника головнокомандувача військ ППО. Посприяйте, мовляв, повернутися на посаду. Генерал-лейтенант і натяком не скривдив підлеглого, що мав на той час судимість. Навпаки, подав надію: мовляв, на носі парад з нагоди Дня незалежності, а потім навчання зі стрільбами —зачекай трішки.

Минуло два тижні, але про Кузьмика начебто забули. Він нагадав про себе рапортом про направлення його на лікування: 19 місяців перебування за гратами позначилися на здоров'ї «чорнобильця». Заступник головнокомандувача не заперечував. Після тривалого лікування полковник, знову-таки з благословення начальства, пройшов військово-медичну комісію, яка визнала його непридатним до служби. Затим було прохання про звільнення за станом здоров'я, яке підтримали декілька командирів. Кузьмик терпляче чекав позитивної відповіді місяць, два, три...

А тим часом ще 13 листопада 2001-го Валентина Лукича наказом керівництва військової частини (в/ч) було виключено зі списків особового складу і знято з усіх видів забезпечення.

Дізнався полковник про це... у лютому 2002 року, а обхідний лист і виписку з наказу одержав у квітні. Розрахункову (трудову) книжку і грошове забезпечення йому вручили і поготів пізніше — 10 листопада 2002-го.

— Цю дату згідно з КЗоП я і вважаю днем фактичного звільнення, — зазначає опальний полковник. — Неправомірні дії посадової особи я оскаржив у Солом'янському місцевому суді столиці, але...

Там замість 10 днів скаргу розглядали протягом року (!), але рішення так і не прийняли. Цивільний суд легко пішов назустріч керівництву в/ч, що клопоталося про передачу цивільної справи... у військовий суд. Причина? Нібито «під час розгляду справи (ким? — **Авт.**) виникла необхідність дослідження у судовому засіданні секретного документа, а саме наказу міністра оборони СРСР від 01.11.1982 року (? — **Авт.**) № 0200». І оскільки у суддів Солом'янського місцевого суду допуску до цього секретного документа не було, військові попросили справу передати їм.

Дивно, що посилалися вони на наказ міністра СРСР, а не імператора Наполеона. У того, гадаю, секретних документів було не менше...

Військовий апеляційний суд Центрального регіону, куди передали справу, треба думати, з урахуванням наказу зразка 1982 року, відмовив Кузьмику в задоволенні його вимог «визнати дії посадової особи неправомірними». Це означало, що начальник мав рацію, коли: а) не ознайомив полковника з наказом міністра від 18.09.01 про звільнення з армії; б) не дотримувався порядку розрахунку військовослужбовця; в) не видав документ для взяття на облік у військкомат.

Кузьмик не змирився з принизливим «Я —начальник, ти — дурень» і подав касаційну скаргу. В ній, зокрема, підкреслив, що в наказі міністра про звільнення зазначено не його прізвище (замість Кузьмик —Кузьмік). Військова судова колегія Верховного Суду залишила рішення апеляційного суду Центрального регіону без змін. Але всупереч бажанню Валентина Лукича змінила його ім'я, назвавши... Володимиром. І це була вже друга помилка в написанні прізвища, ім'я, по батькові полковника.

Дивуватися таким «дріб'язкам» наївно. Знаю вердикт суду, в якому замість слів «не задовольнити» стояло «задовольнити». Уявляєте переполох людей у мантії? У Верховному Суді зміна імені скаржника, а у Міністерстві оборони — прізвища вважають, мабуть, необразливою технічною помилкою. А те, що звільняли не Кузьмика, а Кузьмика, судився з начальниками не Валентин, а Володимир Лукич що-небудь означає? В Європейському суді — так!..

Претендент на унітаз

Відповідно до вироку суду виконавча служба Голосіївського райуправління юстиції відкрила виконавче провадження ще у вересні 2001-го. З полковника і двох його «подільників» стягувалося солідарно 29257 гривень на користь військової частини, в якій нібито викрадено пально-мастильні матеріали. До слова, під час перевірок встановлено: нестачі в частині не виявлено. Навпаки, зафіксовано надлишок пального на суму 25860 гривень. Запитується: які збитки відшкодовують засуджені?

Це питання, зрозуміло, не до виконавчої служби. Її справа реалізувати конфісковане майно і повернути кошти «обікраденій» частині.

У період досудового слідства на автомобіль Валентина Кузьмика і рахунок у банку було накладено арешт. Здавалося, це майно і мали конфіскувати. Аж ні. Державний виконавець Оксана С. виставила торік на торги житло Кузьмика. Навіть не повідомивши йому про це. Зрозуміло, продали не всю двокімнатну квартиру (26,2 кв. м), а лише її п'яту частину, що належить Кузьмику (5,24 кв. м). Її купив, треба гадати, сумлінний покупець, інвалід Чудаковський, назвемо його так. Тільки йому відомо, чому він загорівся бажанням оселитися в п'ятиметровому просторі і як він збирався мирно співіснувати з чужою родиною з трьох осіб... Придбав «житло» Чудаковський у липні 2003-го, а Кузьмик про це довідався лише у вересні з позовної заяви. Новий «член» родини просив суд вселити його в квартиру, встановити порядок користування площею, і, увага, виділити йому 10-метрову кімнату. А ще з кожного члена родини Кузьмиків зажадав по 720 гривень компенсації. За те, що нібито добровільно не пускали законного власника в його гніздечко.

Родина полковника звернулася в суд із зустрічним позовом про припинення права власності на 1/5 частину квартири.

Закон і здоровий глузд цього разу перемогли. Але Чудаковський продовжує претендувати на куплений метраж і слухати не хоче про компенсацію його вартості. Він, як і раніше, спить і бачить себе на унітазі в жаданій квартирі в суворо встановлений судом час дня і ночі. Скарга до столичного апеляційного суду його втішає і збуджує фантазії щодо плескоту в чужій ванні...

Так обманювали себе і горе-генерали, котрі затіяли війну з Кузьмиком. Рано чи пізно він, упевнений, доведе хто — полковник, а хто — дурень.

Хочеться сподіватися, без допомоги Європейського суду. Валентин Лукич не раз звертався до українського суду вищої інстанції з проханням переглянути кримінальну справу в порядку виняткового провадження. Поки що безрезультатно. Але привід затребувати справу через нові обставини, переконаний, у Голови ВСУ є...

Іван ІЛЛЯШ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Наші візерунки нідерландського хору

Ансамбль народних інструментів «Візерунки» Миколаївської обласної філармонії відзначив 25-річний ювілей. Самобутній колектив полюбили не лише на батьківщині. «Візерунки» давно знають за кордоном: у Німеччині ансамбль отримав приз за виконання оригінального твору, у Нідерландах — гран-прі фестивалю народної музики, а торік на фестивалі націй наші «Візерунки» визнала Америка.

В ансамблі народних інструментів — шість музикантів, і кожний вплітає у спільний «Візерунок» свій малюнок. Найвищої майстерності колектив досяг завдяки неабиякій працездатності і цілковитому взаєморозумінню. «Візерунки» вирізняє оригінальне трактування класичних творів зарубіжної, української і сучасної музики. А збагнути справжню причину неймовірного успіху ансамблю можна, тільки побувавши на його концертах. Під веселі українські мелодії хочеться пуститися в танок, а слухаючи проникливі смутні пісні, не можна стримати сліз.

У Нідерландах наші музиканти познайомилися з цікавим місцевим колективом — чоловічим хором «Уральські козаки». У його репертуарі виключно українські та російські пісні. Причому хористи не знають жодної зі слов'янських мов. Попри те, що «Уральські козаки» — колектив аматорів, до вибору музичного супроводу вони ставляться надто серйозно. Поки що такої честі удостоїлися лише миколаївські «Візерунки». Колективи вже записали спільно два диски.

На концертах «Уральських козаків» у Миколаєві був повний аншлаг. Репертуар хору дуже різноманітний: від церковної пісні «Благословен муж» до російської «Полюшко-поле». Легкий іноземний акцент додає особливого шарму звучанню знайомих пісень. А ще вражає настрій. Здавалося б, звідки жителям далекої Голландії знати, з яким настроєм треба співати «Розпрягайте, хлопці, коней»? З'ясувалося, знають. І співають так, що не підспівувати їм неможливо. Перед поїздкою до Миколаєва гості спеціально вивчили «Вечер на рейде», чим остаточно підкорили жителів корабельного краю. Фінальною піснею стала «Песнь о вещем Олеге». Трохи змінений приспів пролунав так: «За народ, за родину, за веру!». І коли цю пісню підхопив увесь зал, уже було неважливо, за який народ і віру співає об'єднаний хор.

Фото автора.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Кінець кінця світу

Умерти з посмішкою може лише той, хто не боїться — ані смерті, ані того світу!

КАЗКА

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Пророкований і обіцяний стільки разів останнім часом (останнім десятиліттям, століттям, тисячоріччям і особливо їх останнього року) кінець світу, що спричиняє жах і параліч усіх надій, мрій і планів кожного з нас і водночас дає якусь непевну надію на зміну тимчасового жаху на вічне блаженство в зв'язку з майбутнім обов'язковим воскресінням, нарешті перестав усіх нас турбувати і лякати і одразу пропав! А разом з ним — весь жах і всі надії.

І не тому, що там, нагорі, раптом скасували настання кінця світу, а із зовсім іншої причини: люди не хочуть після смерті воскресати! Ну не потрібно їм воскресіння!

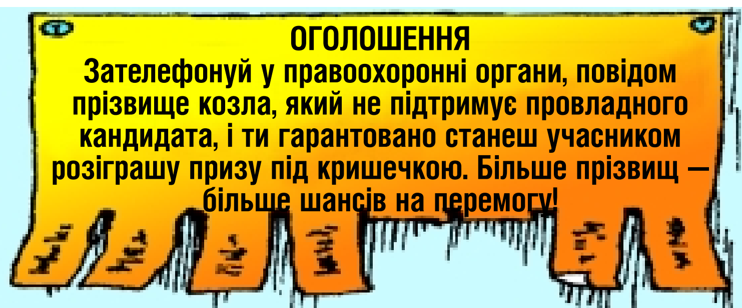
Оскільки ця подія набула всеукраїнського масштабу, вирішили влаштувати загальний референдум, щоб з'ясувати — що є причиною такого несподіваного повороту? А головне, занапащається двохтисячорічна праця церкви!

І хоча референдум — не задоволення, до того ж дороге, він усе одно відбувся, і тому причину нарешті з'ясовано.

Щоправда, участь у референдумі узяло лише 66 відсотків від загальної кількості респондентів (от вона, свята істина, що кожен третій ледачий!), однак 99 відсотків їх висловилося проти воскресіння однозначно і пояснили, чому.

Отже, тому що ніхто не бажає після смерті так жити, а далі — ще гірше!

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.
13 червня 2000 року.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Темнота

Хто стверджує, що система державної влади Берега Рябкової Кістки неефективна, вочевидь не знає, з якою неймовірною ефективністю ця влада все розікрала.

Цікаве питаннячко

До революції 1917 року в Кизяківському аеропорту ще не було, а зараз його там уже нема. То коли ж кизяківцям було легше вирішувати свої транспортні проблеми: до революції чи тепер?

Є слід!

Не можна сказати, що морфлот Берега Рябкової Кістки зник безслідно: мільйони на рахунках тих, хто провернув цю аферу, лишилися!

Хто де

Берег Рябкової Кістки практично вже у Європі. А переважна більшість його населення — в Африці.

Довіра росте

Вклади населення у банках зросли на 27%! Всі громадяни відкрили у банках рахунки, позаяк отримати свою копійчану платню вони відтепер можуть лише через банкомат.

Блискуча перемога

У Березі Рябкової Кістки прийшли до перемоги олігархічної праці. Адже один олігарх одержує за свою роботу стільки ж, скільки 25 тисяч учителів, медиків, інженерів разом.

Показники ростуть

Фото Костянтина ПРИЧИНЕНКА.

За минулий тиждень у БРК закрито 24 цехи з нелегального розливу горілчаного сурогату, а відкрито — 240 таких цехів.

Олександр ПЕРЛЮК.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1912 р. Народився Ежен Йонеско, французький драматург румунського походження, основоположник так званого театру абсурду. ■ 1918 р. Утворення Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР). ■ 1918 р. Таємна нарада Українського національного союзу. Створено Директорію УНР і прийнято рішення про збройне повстання проти влади Скоропадського. ■ 1920 р. Червоні війська у союзі з загонами Махна розгромили армію Врангеля в Криму. ■ 1940 р. Народився академік Ігор Скрипник, математик. ■ 1959 р. Введено в дію Новокриворізький гірничозбагачувальний комбінат.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ на 15—21 листопада 2004 року

Цього тижня ви можете зробити вчинки, несподівані для вас і оточуючих. Потрібна і своєчасна інформація дасть вам можливість бути могутнішою і впливовішою людиною.

ОВЕН. Цей тиждень сприятливий для розв'язання питань із чужими грішми. Якщо вам потрібна фінансова допомога, то зверніться до начальства, воно може вам надати підтримку. Нині ви здатні вплинути на його рішення. Період сприятливий для роботи з інформацією і документами. Ваша поінформованість може зробити вас впливовішою і сильнішою людиною.

ТЕЛЕЦЬ. Цього тижня можуть відбутися довгоочікувані зустрічі та знайомства. Ви зможете довести до кінця справи з паперами і документами. Можливо, ваш чоловік пригадає забуту інформацію або знайдуться втрачені документи. Ви зіткнетеся з дивними і незвичними вчинками. Ваш вступ до громадської організації або участь у груповій діяльності будуть вдалими.

БЛИЗНЮКИ. У цей період може змінитися ваше ставлення до виконання своїх службових обов'язків. Ви нарешті зберете всі розрізнені папери й інформацію в єдине ціле, чим зможете скористатися. Наприкінці тижня ви отримаєте плату за свою працю. Всі хвилювання крутитимуться навколо грошей і дітей. Вас може порадувати несподіване визнання ваших професійних заслуг.

РАК. Останнім часом ви стикалися з одними й тими самими проблемами, що були пов'язані з дітьми, коханим, а в когось із захопленням. Якщо захочете, то зможете зрозуміти свої помилки і виправити їх. На когось із вас чекає кохання, яке змінить життя, а також сюрприз: несподівана можливість вирушити у короткочасну поїздку за кордон або до іншого міста.

ЛЕВ. Зможете цього тижня вирішити цілий комплекс домашніх проблем, усі вони вже поставали перед вами, але вирішені не були. Зволікання з їх розв'язанням може спричинити появу ще складніших проблем. Якщо знадобиться фінансова допомога, то ви її отримаєте. Значного результату можете домогтися, якщо займетеся самопізнанням.

ДІВА. Ваша активність буде спрямована на спілкування і нові знайомства з незвичайними людьми. Вірогідні несподівані зміни, пов'язані з юридичними питаннями, контрактами і зв'язками з громадськістю. Цього тижня вам вдасться переконати у правильності ваших рішень усіх, від кого залежить подальша їх доля. Активізуйте свою діяльність, пов'язану із залученням союзників, ділових партнерів. У вас буде багато поїздок, переміщень і контактів.

ТЕРЕЗИ. Цього тижня ви знайдете спосіб поліпшити своє фінансове становище. Отримаєте давно обіцяні вашим начальством цінні папери або грошову винагороду. Можете вдало вирішити питання, пов'язані з встановленням діагнозу і призначенням правильного курсу лікування або оздоровлення. Час сприятливий для проведення косметичних процедур, змін у зачісці, відвідування дантиста.

СКОРПІОН. Усі ваші думки і розмови торкатимуться ваших дітей або коханих. Приділіть їм більше часу і уваги. Ваш нетрадиційний підхід під час вирішення творчих ідей або оригінальні способи виховання дітей дадуть позитивний результат. Ви можете запланувати на цей час поїздку за кордон.

СТРІЛЕЦЬ. Якщо ви останнім часом губилися у своїх здогадках і припущеннях, то цього тижня нарешті все проясниться, і ви ще раз пересвідчитеся в тому, що ваші передчуття були немарні. Можете врегулювати стосунки з батьками. Прихована раніше від вас інформація допоможе розібратися у тому, що відбувається, чого ви дійсно хочете або до чого прагнете.

КОЗЕРІГ. Цей тиждень дасть змогу вам вирішити безліч проблем, пов'язаних із громадськими організаціями, пошуком однодумців і створенням своєї команди. Якщо ви будете активні, то зможете привернути до себе увагу впливових людей. Ви можете несподівано вирушити туди, куди давно хотіли потрапити.

ВОДОЛІЙ. Якщо ви сумлінно працювали і виконували свої службові обов'язки, то начальство тільки зараз зможе це оцінити, підвищивши ваш статус. Вам варто більше уваги надавати своєму здоров'ю, особливо хронічним захворюванням.

РИБИ. Приїзд гостя завдасть багато клопоту вам і вашому чоловікові. Ваша здатність привертати увагу оточуючих людей у цей період безперечна. Якщо ви є членом якоїсь організації, то цього тижня зможете скористатися сприятливою ситуацією і поліпшити своє становище в ній.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Що таке ПОПуЛІЗМ?

Анатолій Гальчинський, радник Президента України:

— Політика жорсткого прагматизму, яку останніми роками проводив Леонід Кучма, змінилася на політику прогресуючого популізму... І це нас тривожить.

Від чергового:

— А все тому, що попи полізли в політику!

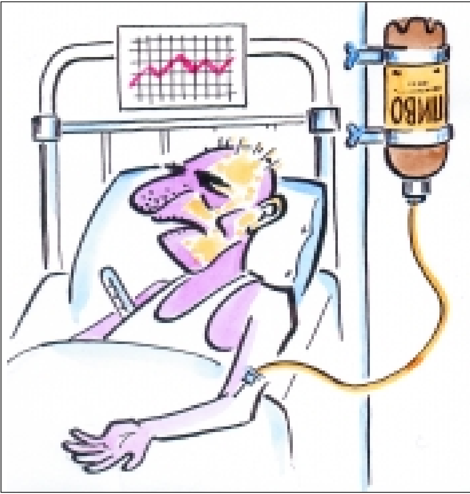
Бредні про бренді

Дмитро Видрін, політолог:

— Бренди обмінюються своїми товарними якостями лише в тому випадку, якщо вони сумісні... Бренд коньяку можна зробити більш привабливим, якщо сумістити його з брендом гаванської сигари. Так от, коли привезли до Києва Путіна, то... відбулося змішування погано поєднуваних політичних брендів...

Від чергового:

— Правильно! Ніззя змішувать! А то, бува, намішаєш - шері-бренді, бренді-кола... пиво-водка... А вранці в голові — як у Путіна в сортирі...

Мал. Василя ФІЛЬОРКА.

На дні...

Олександр Скипальський, екс-начальник Головного управління військової розвідки України:

— Можете уявити, що український політтехнолог, типу жокея Кисельова, нахабно вчить Росію на російських каналах, як їм жити?..

Мал. Михайла САЧКА.

Від чергового:

— Ні! Нам легше уявити українського політтехнолога лише в одному російському каналі — Москві-ріці...

Без котка...

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Відомий політик:

— І коли мої опоненти говорять, що після виборів уже не будемо платити ці пенсії, я вам скажу: вони взагалі закопують себе і своє політичне майбутнє...

Від чергового:

— І що характерно — закопуватимуть вони самі себе лопатою! Бо вся асфальтоукладальна техніка нині задіяна на будівництві автотраси Київ—Одеса...

Манічка

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Відомий політик:

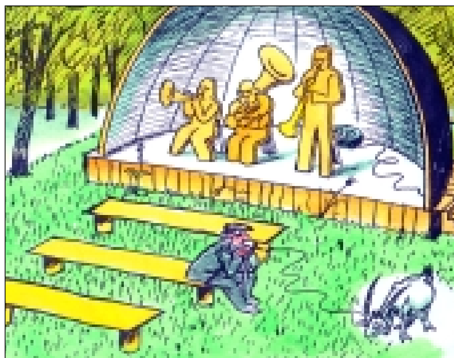
— ... Мені теж не подобаються бігборди в Донецьку, де я в есесівській формі... Що це за манічка?..

Від чергового:

— Помиляєтеся! Це не манічка — це фенічка...

Блись-колись...

Микола Нога, міський голова Шостки (дивувався позиції мешканців області, які проголосували проти провладного кандидата в Президенти):

Мал. Миколи КАПУСТИ.

— Україна буде колись краще жити, ніж європейські держави!.. То де ж спасибі?..

Від чергового:

— Як де? У тому далекому «колись»!..

Чергував по «Куреню» **Віталій СУДДЯ.**

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

У листопаді світанок з сутінками в полудень зустрічаються

14 листопада — Кузьми і Дем'яна. День зустрічі зими, адже за старим стилем — це початок листопада. Якщо розвезе дорогу — не чекай морозів до початку грудня, випаде сніг — на весняну повінь.

19 листопада — Павла. Йде сніг — чекай сніжну й добру для озимини зиму.

Прикмети листопада

- Якщо на березі ставка сидять гуси і голови у пір'я поховали — на зниження температури.
- Коти на піч лізуть грітися — ніч буде з приморозками.
- Якщо восени рано нанесе снігу, а над ним хмара — хорошої погоди не чекай.
- Зорі ясно вмазали небо — наступний день буде сонячний.
- Коли хмари пливуть низько — буде дощ і похолоднішає.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
Ⓟ Платні матеріали.
► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
► Рукописів не повертаємо.
► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.
Загальний тираж 159037.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 3011213. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»